

DUMITRIOS

nr.26 – iunie 2013

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitruposta.ro

CVÂNTUL SĂPTĂMÂNII

Samarineanca și puterea de schimbare a vieții

pr. paroh Mihai Gojgar

„Părinte, trebuie să faceți mai multe, să vorbiți mai mult, să fiți mai convingător, să aduceți oamenii în Biserică”. Cu siguranță, majoritatea clericilor au auzit acest îndemn, acest sfat oferit cu generozitate și dragoste de credincioși care doresc să impulsioneze activitatea misionară a slujitorilor altarelor. Nu poți să nu te bucuri de sfânta lor dorință, dar te întrebi, mai mult sau mai puțin timid, cât poți face tu de fapt? Cât contează străduința ta, în comparație cu infinitul dumnezeiesc ce schimbă vieți, inimi, socoteli eronate? Un posibil răspuns la această chestiune ne este sugerat de pericopa citită în duminica a V-a după Paști, Duminica Samarinenței (Ioan IV, 5-42). Relatarea întâlnirii dintre Mântuitorul Hristos și femeia din Sihar, un text mai amplu decât de obicei (are 38 de versete), este prilejul abordării unor problematici esențiale pentru viețuirea creștină, cum ar fi rugăciunea, timpul convertirii sau oportunitatea discuțiilor inter-confesionale și inter-religioase. Într-o palmă pustie din Samaria, la fântâna lui Iacov, Iisus, însetat, întâlnește o femeie venită să scoată apă. Dialogul este spumos, depășind granițele așteptate pentru o conversație între o femeie de neam străin cu un trecut moral sinuos și un bărbat iudeu, drept și cu renume de profet. Deschiderea arătată de Hristos în acest moment este surprinzătoare, dar binefăcătoare. El nu se împiedică de prejudecățile vremii care îi interziceau o astfel de întrevvedere („Pentru că iudeii nu au amestec cu samarinenii” - v. 9), ci, mai mult, pare că o caută, că *venise timpul* pentru propovăduirea Evangheliei Sale acolo și pentru primirea acestei vești bune. Desigur că nu putem concepe ideea de *coincidență* în privința acestei întâlniri. Femeia aceea, impetuoasă, fermă, cu replică, stă cu mândrie în fața lui Mesia, îi răspunde și îl întreabă cu eleganță și ascutime a minții. Mântuitorul apreciază comportamentul celei din fața Lui, nu este deranjat de felul în care aceasta

se duelează verbal în dogoarea Samariei („Cum Tu, care ești iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt femeie samarineancă?” - v. 9; „Doamne, nici găleată nu ai, și fântâna e adâncă; de unde, dar, ai apa cea vie? Nu cumva ești Tu mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat această fântână și el însuși a băut din ea și fiii lui și turmele lui?” - v. 11-12). Am putea spune, dacă urmărim cuvintele femeii, că ea este neîncrezătoare, dacă nu chiar potrivnică la început. Ea are *credința ei, ideile ei, argumentația ei*. Cu toate acestea, când Domnul îi vorbește de apa vieții, de închinarea în duh și în adevăr, ea lasă deoparte mândria certitudinilor sale și se deschide spre învățătura oferită de Iisus. A înțeles că apa pe care o băuse până atunci era *apă moartă*, una care exprima nu doar doctrina greșită a locuitorilor acelei regiuni, ci și limitele vieții ei. O viață trăită în păcat, eroare și chiar singurătate („Căci cinci bărbați ai avut și cel pe care îl ai acum nu-ți este bărbat” - v. 18). Aici este un exemplu extraordinar oferit de această pericopă. Puterea ei de a accepta superioritatea unor noi precepte, a unui nou mod de viață, trebuie promovată ca pildă pentru cei care spun că poți convinge pe alții. Neputințele, limitele, slăbiciunile noastre ne indică și ne invită mai degrabă să spunem că noi putem crea doar contextul convertirii. Putem chema la fântână, putem discuta, putem enunța argumente, dar cuvântul decisiv, de fapt, *stropul* decisiv, vine de Sus. El schimbă inima omului și îl face să primească Evanghelia. Încredințarea că omul s-a schimbat vine din entuziasmul și euforia care acoperă simțirile sale („Iar femeia și-a lăsat găleata și s-a dus în cetate” - v. 28). A uitat de alte griji, și-a schimbat ierarhia valorilor, a vrut să spună, să se bucure. Ea nu a promis că *va face ceva*, că *se va schimba*. Ea *se schimbase, făcea, era deja pe drum*. Un drum care a făcut din agera samarineancă o celebră anonimă a Sfintei Scripturi.

diac. Bogdan Bădiță

Sărbătoarea Înălțării Domnului este prăznuită la 40 de zile după Înviere, mai exact în joia din săptămâna a VI-a, după Paști. În această zi, creștinii se salută prin cuvintele „Hristos S-a înălțat!”, la care se răspunde cu „Adevărat S-a înălțat!”. Mântuitorul S-a înălțat la cer de pe Muntele Măslinilor, în văzul Apostolilor și a doi îngeri. Și pentru ca ucenicii să nu se lase copleșiți de durerea despărțirii de Mântuitorul Hristos, îngerii le-au vorbit despre a doua Sa venire. Din Sfânta Scriptură aflăm că Mântuitorul Și-a ridicat mâinile, binecuvântându-i pe ucenici, iar pe când îi binecuvânta S-a înălțat la cer. Înălțarea Domnului și șederea Sa de-a dreapta Tatălui este chipul deplinei îndumnezeiri a Persoanei Sale. Prin Înălțare vedem că omul a fost creat pentru veșnicie, deoarece Fiul nu se înfățișează Tatălui numai ca Dumnezeu, ci și ca Om, adică și cu trupul, pe care îl urcă în sânul Preasfintei Treimi. Sfântul Ioan Gură de Aur spune: „Pacea s-a făcut nu datorită celor care supăraseră pe nedrept pe Dumnezeu, ci datorită Celui supărat pe drept, Acela ne-a chemat la pace. Și ce înțeles au aceste spuse? El a fost ocărât și tot El se roagă? Da, că este Dumnezeu și de asta se roagă ca un Tată iubitor.” Și iată ce se întâmplă. Mijlocitor între omul căzut și Dumnezeu, nu este un om, nici un înger, nici un arhanghel, nici unul din slujitori, ci Fiul Celui la Care Se roagă. Aceasta este lucrarea Mântuitorului. Dumnezeu era mâniat pe noi, iar noi uram pe Dumnezeu, dar Hristos S-a așezat la mijloc și a împăcat cele două firi, cea dumnezeiască cu cea omenească. Dragii mei, dacă privim astfel lucrurile, trăim mai în adevăr cele relatate de Sfânta

Scriptură și talmăcite de Sfinții Părinți. Dacă suntem conștienți de adevărurile dumnezeiești ce ne înconjoară și dacă ni le însușim, încercând să facem cât mai multe din îndemnurile părintelui de la predică, din cateheze și de pe scaunul de spovedanie, vom reuși să trăim la fel de intens momentul Înălțării Domnului, ca și pe cel al Învierii Sale. Și cum ne pregătim pentru înălțarea noastră duhovnicească? Dacă pentru Înviere am postit aspru și ne-am rugat cu lacrimi și metanii, pentru Înălțare suntem datori să participăm cu bucurie la toate duminicile și sărbătorile Bisericii, fiind nelipsiți de la întreg programul liturgic al parohiei. Apoi dacă ne-am spovedit și ne-am împărtășit pentru Înviere, de ce să nu facem acest lucru și la Înălțare? Cu atât mai mult cu cât în duminicile Penticostarului avem multe vindecări, de la necredința lui Toma, până la Duminica Tuturor Sfinților, a eroilor lui Hristos. A fi erou este o virtute, de aceea noi sărbătorim în ziua Înălțării și Ziua Eroilor căzuți pentru credință, dreptate, libertate, apărarea țării și întregirea neamului. La monumentele, troițele și locurile amenajate pentru pomenirea celor ce s-au jertfit pentru țară, neam și ortodoxie se săvârșesc slujbe de pomenire, așa cum se pot face și în toate bisericile și paraclisele din țară. Mă rog Bunului Dumnezeu să fim eroi cu toții și luptând cu ispitele să câștigăm adevărata libertate în Împărăția Cerurilor.

PORTRET DE ENORIAȘ

Teodora Poptean

Ciprian-Cosmin Apintiliese, masterand la Facultatea de Teologie Ortodoxă "Patriarhul Justinian" din București. Deși este un personaj discret și modest, prezența lui Ciprian nu poate trece neobservată în rândul comunității Bisericii Sfântul Dumitru. Pentru că faptele sunt cele care vorbesc despre un om, vă amintim că el ne bucură mereu cântând la strună, semnează consecvent articole bine documentate în acest ziar și a susținut, cu profesionalism și dăruire, seri catehetice care au rămas în memoria participanților. De curând, Ciprian, a obținut Premiul al III-lea la Concursul Național *Dumitru Stăniloae*, în cadrul secțiunii dedicate facultăților de teologie din țară. La inițiativa și cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, *Sectorul teologic-educational al Patriarhiei Române* a organizat, în perioada 15 noiembrie 2012 - 14 mai 2013, Concursul Național „*Părintele Dumitru Stăniloae - 110 ani de la naștere și 20 de ani de la trecerea la cele veșnice*” în cadrul manifestărilor prilejuite de Anul comemorativ „*Părintele Dumitru Stăniloae*” în Patriarhia Română. Festivitatea de premiere a avut loc în data de 21 mai 2013, pe esplanada Catedralei Patriarhale, după oficierea Sfintei Liturghii.

Felicitări, Ciprian!

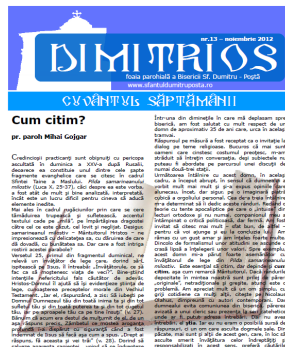

Ciprian – Cosmin Apintiliese

Teodora Poptean

Dragi cititori, de curând, revista Dimitrios a împlinit un an de la apariție. Nu au existat tort, lumânări, artificii, ci am gustat din bucuria Săptămânii Luminate și a sărbătorii Învierii Domnului nostru, Iisus Hristos. Ce cred că se cuvine să spun, în primul rând – neținând cont de obstacolele întâmpinate într-o activitate care se realizează cu mijloace modeste și resurse precare, pe parcursul acestui an de cand a luat ființă, *Dimitrios* a reușit să mențină o apariție bilunară constantă. La inițiativa părintelui paroh Mihai Gojgar, aceasta revistă s-a vrut un buletin informativ al activității bisericii Sfântul Dumitru - Poșta, dar și o foaie de suflet pentru cei ce-i calcă pragul. La fiecare apariție, revista este înmănată personal participanților la Sfânta Liturghie, imediat după ce aceștia trec prin fața Sfântului Altar pentru a fi miruiți. Există și o categorie de cititori fideli, împiedicați de anumite împrejurări să ajungă la slujbe, cărora revista le este adusă în case sau la locul de muncă. Inițial, formatul revistei, lăsa spațiu de desfășurare liberă a ideilor și trăirilor membrilor comunității, precum și oricărei persoane dornice să-și împărtășească gândurile sau experiențele în rubricile ei. Această oportunitate a rămas deschisă, cititorii sunt invitați permanent să trimită articole sau idei pe adresa redacției, în scopul de a fi publicate sau de a crea un punct de pornire

pentru noi demersuri. Pentru a servi scopului unui ziar ce ia naștere în interiorul unei biserici care dorește să-și petreacă cât mai cu folos membrii în urcușul lor duhovnicesc, în prezent, tematica fiecărui număr urmărește să fie în acord cu perioada anului bisericesc. Așa apar articole care vorbesc despre importanța istorică și spirituală a fiecărei sărbători ortodoxe precum și a obiceiurilor ce o însoțesc. De la prima pagină, unde părintele Mihai dezvăluie într-o manieră literară tainele pericopelor evanghelice, continuând cu explicarea semnificației fiecărei sărbători în felul cald și prietenos al diaconului Bogdan, presărată de intervențiile "colaboratorilor" permanenți, absolvenți de studii teologice sau nu, revista Dimitrios dorește să rămână un simbol de credință. Nu al unei credințe risipite în general, ci al convingerii că numai printr-o prezență statornică și neumbrită de nici o ispită în viața unei biserici, cu tot ce înseamnă aceasta, putem tinde spre cunoaștere și aflare în Hristos Domnul. La mulți ani, *Dimitrios*! Mulțumiri și urări de bine pentru toți cititorii revistei, precum și celor care dăruiesc din timpul lor, realizării ei: Emanuel Tudor, Alexandra Bădiță, Ciprian Apintiliese, Ștefan Georgescu, Romeo Potoroacă, Oana Constantin, Dragoș Olteanu, tuturor celor care s-au implicat de-a lungul acestui an.

RVĂCIVNE

Psalmul 137

1. Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că ai auzit cuvintele gurii mele și înaintea îngerilor îți voi cânta.
2. Închina-mă-voi în locașul Tău cel sfânt și voi lăuda numele Tău, pentru mila Ta și adevărul Tău; că ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău.
3. În orice zi Te voi chema, degrabă mă auzi! Sporește în sufletul meu puterea.
4. Să Te laude pe Tine, Doamne, toți împărații pământului, când vor auzi toate graiurile gurii Tale,
5. Și să cânte în căile Domnului, că mare este slava Domnului.
6. Că înalt este Domnul și spre cele smerite privește și pe cele înalte de departe le cunoaște.
7. De ajung la necaz, viază-mă! Împotriva vrăjmașilor mei ai întins mâna Ta și m-a izbăvit dreptă Ta.
8. Domnul le va plăti lor pentru mine. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

pr. paroh Mihai Gojgar

Vrednicul de pomenire episcop Constandie Filitti este cel ce a inițiat zidirea Bisericii Sfântul Dumitru-Postă, în forma în care o avem astăzi. Biserica era în grija Episcopiei Buzăului. Casele din jurul ei, pierdute sau înstrăinate în timp, serveau ca loc de găzduire pentru ierarhul de la Buzău și pentru preoții bisericii. Episcopul Constandie s-a născut la Zița, lângă Ianina, în Grecia, fiind botezat cu numele Constantin. A învățat la Mănăstirea "Sfântul Ilie" din Zița, unde s-a și călugărit. A venit în Țara Românească, a ajuns protosinghel la Mitropolie, iar la 29 octombrie 1793 a fost ales episcop al Buzăului. Aici a păstorit până în 1819. A restaurat catedrala și reședința episcopală din Buzău, precum și bisericile din Săseni, Găvănești și Schitul Găvanele. A ctitorit o biserică în Mehadia-Banat. Din 1814 a fost numit în fruntea Eforiei Școlilor, lucrând pentru bunul mers al învățământului și, în genere, pentru progresul vieții cultural-artistice. A sprijinit activitatea spitalelor *Filantropia* din București și *Gârlași* din Buzău. Pe plan politic a avut o atitudine filorusă și antiotomană. Lucrul acesta nu a fost pe placul conducerii de la București. La 27 iulie 1819, a fost silit să se retragă din scaun, de către domnul fanariot Alexandru Șuțu. A murit la 8 septembrie 1827, în București. Mormântul său se află în biserica noastră, pe care el a ctitorit-o în 1819. Veșnică să-i fie pomenirea, din neam în neam!

Cenotaf așezat în Biserica Sf. Dumitru la redeschiderea ei, 1930

Programul serilor catehetice iunie 2013

03. 06. 2013

Despre poruncile bisericești; Cap. 8 din Evanghelia de la Marcu

10. 06. 2013

Despre conștiința morală; Cap. 9 din Evanghelia de la Marcu

17. 06. 2013

Despre virtuți; Cap. 10 din Evanghelia de la Marcu

24. 06. 2013

Despre păcat; Cap. 11 din Evanghelia de la Marcu

Vă invităm să urmăriți activitatea Bisericii Sf. Dumitru – Poșta pe site-ul:

<http://sfantuldumitruposta.ro>

Ne-am bucura să ne trimiteți păreri, idei și răspunsuri, accesând paginile:
Predici / Oameni / Ce-i de făcut / Cum poți ajuta

De asemenea, pe site veți putea găsi toate numerele din "Dimitrios" în variantă digitală, rezumatele serilor catehetice și multe altele.

Vă așteptăm cu nerăbdare!

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

Pentru a primi varianta originală a revistei "Dimitrios" trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul "ABONARE"

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista "Dimitrios" este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în "Dimitrios" înșirați-le într-un articol de 300-400 de cuvinte și trimiteți-l la adresa revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

**Biserica
Sf. Dumitru – Poșta**

**Str. Franceză Nr.1
Sector 3, București
0727 394 631**

Program liturgic

Duminică	8.30 – Utrenia și Sf. Liturghie
Luni	18.00 – Program de spovedanie 19.00 – Seară Catehetică
Miercuri	18.00 – Sfânta taină a Maslului
Vineri	18.00 – Acatist
Sâmbătă	10.00 – Parastas